

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 05.04. 1242 proběhla bitva na Čudském jezeře v Estonsku, které je čtvrtým největším jezerem Evropy. Na zamrzlé hladině na jižním okraji tehdy drtivě porazilo Novgorodské vojsko Livonské rytíře, kteří se snažili proniknout na novgorodské území. Porážka zastavila další expanzi řádu na východ a na staletí učinila Čudské jezero hranicí mezi katolickou a pravoslavnou Evropou.
- 06.04. 1974 † Štěpán Trochta, kardinál a biskup litoměřický
- 07.04. 1896 Američan Clarence A. Worrall si nechal patentovat princip hlavolamu ježek v kleci - Ačkoliv se má obecně za to, že hlavolam je výmyslem Jaroslava Foglara, byl Foglar určitě prvním, kdo přišel s myšlenkou šroubovacího ježka. Navždy nezodpovězenou otázkou pak zůstane, zda svého ježka v kleci vymyslel, nebo jestli se nějakým způsobem dozvěděl o americkém patentu
- 08.04. 2005 papež Jan Pavel II. byl pohřben v bazilice svatého Petra ve Vatikánu
1973 † Pablo Picasso, španělský malíř a sochař (* 25. října 1881)
- 09.04. 1933 * Jean-Paul Belmondo, francouzský herec
- 10.04. 1881 zahájila provoz první telefonní linka v Čechách, spojující správní budovu Dolu Hartmann v Ledvicích s nádražím v Duchcově
- 11.04. 1945 americká armáda osvobodila koncentrační tábor Buchenwald - v letech 1945 až 1950 jej pod názvem „Speciální tábor č. 2“ využívali Rusové
- 12.04. 1980 mladý, na smrt nemocný kanadský atlet Terry Fox začal svůj Maraton naděje, v němž uběhl během 143 dnů více než 5300 km. Když mu bylo pouhých 18 let, diagnostikovali mu rakovinu kostí a v roce 1977 byl nucen nechat si amputovat pravou nohu. (†26.6.1981)
- 13.04. 1920 * Karel Otčenášek, královéhradecký biskup
- 14.04. 1927 ve Švédsku byla založena automobilka Volvo
1938 * Petr Nárožný, český herec
- 15.04. 1912 na své první plavbě se v severním Atlantiku kolem 2:20 potopil zaoceánský parník Titanic
- 16.04. 1889 * Charlie Chaplin, anglický filmový tvůrce († 25. prosince 1977)
1927 * Benedikt XVI., 265. papež římskokatolické církve
- 17.04. 1790 † Benjamin Franklin, americký vědec, diplomat a vynálezce, je známý jako vynálezce bleskosvodu. Nebyl však první, v téže době jej nezávisle na Franklinovi vynalezl český kněz Prokop Diviš (*17.01.1706)
- 18.04. 1945 do prostoru Ašského výběžku vstoupili první američtí vojáci - průzkumná hlídka pluku 90. divize americké armády pod vedením generála Pattona

řešení hádanky z minulého Hřivny:

Studený máj - v stodole ráj.

Které písmeno logicky následuje:

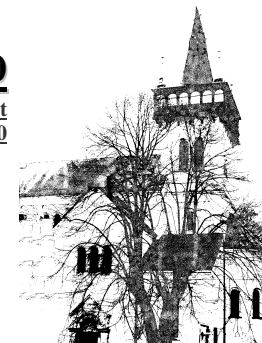
P, D, T, Č, P, Š, S, O, ...

HŘIVNA

08 / 10

duben 2010

www.farnost.semily.net
administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 5.4.2010 do 18.4.2010

den	hod.	úmysl
05.04. pondělí	KO 8:30	za zdraví a Boží pomoc při zkouškách
	TT 10:00	na úmysl
	CH 15:00	na úmysl
06.04. úterý	KA 18:00	za zdraví pro nemocného Dominika
07.04. středa	KA 8:00	za rodiče Masničákovy a děti
08.04. čtvrtek	KA 8:00	za rodiče Hodermarských
09.04. pátek	KA 18:00	za šťastnou hodinu smrti
10.04. sobota	KA 18:00	za živé a † z rodů a duše v očistci
11.04. neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ - Neděle Božího milosrdenství	
	KO 8:30	za † Miladu Patkovou, manžela a živé členy rodiny
	TT 10:00	na úmysl

den	hod.	úmysl
12.04. pondělí	-----	
13.04. úterý	KA 16:30	<i>dětská bohoslužba</i>
	KA 18:00	za † Josefa Kobrtka
14.04. středa	KA 8:00	za † P. Julia Kalamena
	TT 17:00	na úmysl
15.04. čtvrtek	KA 8:00	za † rodiče Fabiánkovy a syna Josefa
16.04. pátek	KA 18:00	za uzdravení
17.04. sobota	DD 13:30	za farní společenství
	KA 18:00	za † Milana Mičiníka
18.04. neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
	KO 8:30	za † Annu a Františka Stránských
	TT 10:00	na úmysl
	CH 15:00	na úmysl

SV. BERNADETA SOUBIROUS (16.4.)

Narodila se 7. ledna 1844 v Lurdech v jižní Francii. v chudé početné rodině v Pyrenejích. Otec, původně mlynář, byl dlouho bez zaměstnání a rodina žila jen z příležitostných prací. Pro velkou bídu se v r. 1856 museli přestěhovat do zdravotně nevyhovujících prostor bývalého lurdského vězení. V 11-ti letech Bernadeta prodělala onemocnění cholerou a od té doby byla zdravotně oslabená.

Do školy začala chodit až ve 12-ti letech. Jako nejstarší z dětí se starala o mladší sourozence a chodívala na dřevo.

Ve čtvrtek 11.2. 1858 při sbírání dřeva v massabiellské jeskyni u řeky Gavy zažila první zjevení Panny Marie, kterou označovala jen slovem „paní“. Ta se jí zjevila celkem 18x v rozmezí od 11.2. do 16.7. 1858.

Když se jí „Paní“ poprvé zjevila, sáhla instinktivně po růženci, který nosila u sebe. Reakcí Madony byl úsměv a něžné gesto, na které Bernadeta nikdy nemohla zapomenout. K prvnímu rozhovoru s ní došlo při třetím zjevení 18.2., kdy se jí P. Maria zeptala, zda jí chce udělat laskavost a přicházet za ní po 15 dní. Také jí řekla: „Neslibuji ti, že budeš šťastna v tomto životě, ale ve druhém.“ Při dalších zjeveních požadovala skrze Bernadetu i od ostatních modlitbu a skutky pokání. Při 16. zjevení jí řekla, že je Neposkvrněná Početí.

Zjevení vyvolala velký zájem prostých lidí i úřadů, včetně policie a církevních hodnostářů. A to zejména pro mimořádně náhlá uzdravení, která se u jeskyně v Massabielle začala dít. Bernadetu vyšetřovali a snažili se jí návštěvám v jeskyni zabránit, ale bez úspěchu. Zůstával o ni značný zájem, a proto od října 1858 přebývala u řeholních sester, přitom chodila i do školy.

V roce 1862 začala uvažovat o vstupu do kláštera. Ale až později se rozhodla pro milosrdné sestry v Nevers nad Loirou ve střední Francii. 4.7.1866 přijala řeholní roucho a jméno sestra Marie Bernarda.

K tělesnému utrpení, kromě astma a revmatismu u ní postupovala tuberkulóza kostí a rakovina pravého kolena, se připojovalo i duchovní, pro nepochopení některých představených. Bernadeta přijímala všechny nespravedlnosti a ponížení s klidnou myslí. Umírá 16. dubna 1879, pohřbena byla v neverském klášteře. V roce 1925 byla blahořečena a 8. prosince 1933, v den Neposkvrněného početí Panny Marie byla Piem XI. svatořečena. Její tělo zůstalo neporušené a je uloženo v klášterním kostele Saint-Gildard v Nevers.

Žádné zjevení nebylo v dějinách církve tak rychle uznáno jako toto v Lurdech. 11. února 1858 se poprvé zjevila Panna Maria Bernadetě a již za čtyři roky potvrdil biskup Laurence v Tarbes pravost těchto zjevení.

JEŽÍŠ NEZŮSTÁVÁ NĚKDE V OBLACÍCH

“Ženy rychle opustily hrob a se strachem i s velikou radostí běžely k učedníkům. A hle, Ježíš je potkal a řekl: ‘Buďte pozdraveny.’” (Mt 28,8-9)

Ženy mohly dojít ke hrobu, k místu smrti, beznaděje, zoufalství, prázdnoty. Nemohly však dojít k Živému ... kdyby on sám se k nim nepřiblížil. Kristus nevstal z mrtvých ani

tak kvůli sobě a pro sebe, ale kvůli člověku a pro něj. Proto nezůstává „někde v oblacích“, ale sklání se k člověku – a to velmi lidským a prostým způsobem, jak ukazuje obyčejný pozdrav „buďte pozdraveny.“

Bez halasných trub a polnic se Vzkříšený sklání k nám, „lidsky a taktně.“ To proto, abychom se ho nebáli. On chce znovu a znovu vstupovat do našeho života, aby přinesl své vzkříšení, když my nezůstaneme za zavřenými dveřmi, uvěznění ve strachu a nedůvěře vůči němu.

VELIKONOČNÍ ZAMYŠLENÍ

VELIKONOCE JSOU RADIKÁLNÍM VÝRAZEM VÍRY.

Jeden člověk tu skutečně jde až na nejzazší a definitivní mez, zcela odevzdává svůj život a své vlastní lidství do Božích rukou. Nehrozí se ztráty sebe sama, je zcela opuštěn Bohem a zneuznán lidmi, je rozšlapán jako červ a napjat mezi nebem a zemí. V té chvíli je s tím člověkem skutečně konec.

V této poslední chvíli, umíraje, však ještě pronáší: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ (Lk 23, 46) Z lidského „nic“ se skutečně opět stalo ono „nic“, jež na sobě nelpí, nestaví se samo Bohu do cesty. Proto může ten, který z ničeho stvořil svět, nově stvořit život a lidství. Ukřížovaný Kristus je Otcovou mocí vzkříšen z mrtvých a povýšen do Boží slávy.

VELIKONOCE JSOU SVÁTKY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ.

Pán prošel zdí naší viny, naší smrti, naší osamělosti, a navždy nám otevřel dveře do Boží budoucnosti. Zavřenými dveřmi našeho strachu a bezmoci vstoupil do našeho života a stále znovu nám nabízí, abychom žili s ním.

Jeho láska a jeho pokoj zároveň otevřely dveře mezi lidmi. Tam, kde jsme sjednoceni v jeho jménu, je on uprostřed nás. Jestliže je Ježíšův život, zejména kříž, příběhem lásky Boha a jeho Syna, pak patří k logice tohoto příběhu, že na kříži tento příběh nekončí.

Na kříži jsme zamilováni do lásky, která je Bůh, zamilováni do jeho života - a tento život se o Velikonocích stává zjevným.

O Velikonocích se cosi událo nejen s Ježíšem, ale i s námi. Protože vystoupil k Otci a žije uprostřed nás, je naším „spoluhračem“, máme mezi sebou toho, o něhož jediného nám opravdu může jít. Jistě, vrátil se k Otci, aby nám u něho připravil příbytek.

My v něm ještě nebydlíme, dovršení dějin ještě nenastalo. Avšak smíme pozměnit výrok z listu Koloským - Kristus, naděje naší slávy, je v našem středu. V něm začala budoucnost, aniž by přestala být budoucností. Ale to, co spojuje naši přítomnost s naší budoucností, není něco, nýbrž někdo - Kristus.

(Klaus Hemmerle z knihy Myšlenky na každý den)

*Já však chci být ustavičně s tebou, uchopils mě za pravici,
povedeš mě podle svého rozhodnutí a pak do slávy mě přijmeš.*

Koho bych měl na nebesích?

*A na zemi v nikom kromě tebe nemám zalíbení. Ač mé tělo i mé srdce chřadne,
Bůh bude navěky skála mého srdce a můj podíl.*

(Ž 73,23-26)